

Van de redactie

Veel aandacht gaat in dit eerste nummer van 2017 uit naar ons nieuwe huis Iona. We doen verslag van de feestelijke opening, laten bewoners aan het woord en stellen de nieuwe gezichten aan u voor. Daarnaast besteden we aandacht aan bijzondere (scholings)projecten en vertelt Jan Gremmen over de plannen met de tuin rond De Windroos. Louise Kortenhoeven maakte een mooie terugblik op gebeurtenissen in de periode van Aswoensdag tot en met Pasen. Meer over de samenwerking met Staatsbosbeheer leest u op pagina tien. Kortom, we hadden geen moeite dit nummer te vullen. In tegendeel!

Colofon:

Het Maartenhuis Nieuwsblad is een uitgave van Stichting Camphillgemeenschap Maartenhuis.

Redactieraad:

Louise Kortenhoeven
Mirjam Arkenbout
Dietmar Breidenbach
Franck van den Broeck

Teksten en eindredactie:

Louise Kortenhoeven
Tekstbureau Texel, Louise van der Sluis

Vormgeving:

Wessels Ontwerpt, Gertha Wessels

Fotografie:

Gertha Wessels, Studio RO Smit,
Maartenhuis, Videolux BV
Omslagfoto: bewoners en medewerkers van Iona.

Copyrights:

Niets van deze uitgave mag worden gebruikt zonder schriftelijke toestemming van de directie van het Maartenhuis.

Stichting Camphillgemeenschap Maartenhuis

Ruijslaan 81, 1796 AZ De Koog - Texel
Tel.: 0222 - 744 222
E-mail: info@maartenhuis.nl

Familie Boks

'Ons huis voelt al als thuis'

Even voorstellen

Kamara (32) en Kees Boks (39) en hun zoontjes Gijs (1,5) en Luuk (3) wonen in de eengezinswoning in het nieuwe huis Iona. Kamara werkte de afgelopen tien jaar in huis Maarten. Echtgenoot Kees werkt in hotel Greenside. Begin april verhuisden zij naar Iona. Naast Kamara en Kees wonen ook medewerkers Hans en José Oosterhaven in het huis. Het derde medewerkers appartement is nog niet bewoond.

In eerste instantie waren Kamara en Kees Boks helemaal niet van plan om in Iona te gaan wonen. 'We hadden niet gereageerd toen er intern mee werd geadverteerd. Pas toen ook extern werd gezocht naar inwonend medewerkers hebben we ons aangemeld', vertelt Kamara. Dat had alles te maken met een lastige timing. 'We hadden net zelf een huis gekocht. Uiteindelijk was het Kees die aangaf dat we deze kans moesten grijpen en het gewoon moesten doen.' Begin april verhuisde het paar vanuit De Koog naar Iona. 'We wilden eerst dat alles op orde zou zijn voor de bewoners en pas daarna zelf verhuizen.' Inmiddels is het jonge gezin al aardig gewend. Kamara: 'Het is nog wel wat vreemd. Mijn werk is niet langer alleen mijn ding. Kees en de jongens lopen ook regelmatig even de huiskamer in, wat natuurlijk ook wel weer leuk is. We moeten hierin nog even onze weg vinden. Alles heeft zo z'n voor- en nadelen.'

Kees vindt het heerlijk tussen de mensen. 'Misschien scheelt het dat ik in een hotel ben opgegroeid en gewend ben aan veel mensen om me heen. Ik vind dat heel gezellig. Onze jongens trouwens ook. Meestal zijn die thuis, maar als ze hier zijn, vinden ze het leuk met de bewoners en gaan ze lekker spelen.' Passend bij de Camphillgedachte vindt Kees zijn persoonlijke betrokkenheid leuk en belangrijk. 'Als ik kan helpen, geeft me dat het gevoel er echt bij te horen. Laatst ben ik ingevallen met koken, omdat er een lastig op te vullen gaatje zat in het rooster. Dat vond ik geweldig.' Hoewel het verleidelijk voor haar is om op vrije dagen toch even het huis in te lopen voor een klusje, voelt haar nieuwe huis wel echt als een thuis voor Kamara. 'Absoluut. Ik voel me heel prettig in ons huis.'

Feestelijke opening huis Iona
Eindelijk een meisje!

Vrijdag 31 maart beleefden we de feestelijke opening van ons nieuwe huis Iona. Burgemeester Michiel Uitdehaag verrichtte met een druk op de deurbel de symbolische opening. Ruim een jaar lang is door het Texelse bouwteam hard gewerkt om Iona op de geplande datum 1 februari op te leveren. En dat is gelukt, binnen het budget en net zo mooi als we vooraf hadden gehoopt.

'Eindelijk een meisje! Dat werd na Maarten, Michael, Avalon en Brenda wel tijd', grapt directeur Franck van den Broeck tijdens de goedbezochte opening. Hij sprak de wens uit dat Iona een plek wordt die bijdraagt aan het welzijn van de bewoners, en dat er van het huis net zo'n spirituele kracht en helende werking zal uitgaan als van het eiland Iona zelf.

Afwijkende vorm

Iona verschilt in uiterlijk van onze andere woonhuizen. Natuurlijk hebben we gekozen voor duurzame, organische bouw, maar kwaliteit stond in de bouwplannen met stip op één. Dat betekent dat we soms andere keuzes hebben gemaakt om geen concessies te hoeven doen aan de woonwensen en -eisen die we vooraf hadden gesteld. Zo heeft Iona, net als onze bewoners én de andere woonhuizen, een eigen herkenbare identiteit gekregen.

Het huis biedt onderdak aan twaalf cliëntbewoners en een eengezinswoning en twee appartementen voor de interne medewerkers. Daarnaast zijn er op de eerste verdieping vier kamers voor stagiairs of vrijwilligers die een langere periode

op het Maartenhuis willen meedraaien. Iona is heel toekomstgericht gebouwd en geschikt voor een brede variëteit aan bewoners met een verstandelijke beperking, maar ook voor bewoners die intensieve persoonlijke verzorging nodig hebben. Door de praktische indeling kunnen wij met relatief weinig extra medewerkers 24-uurszorg bieden aan zeven extra bewoners ten opzichte van het vorige huis. Deze efficiëntie komt de zorg ten goede en biedt meer mogelijkheden voor andere zaken.

Feestelijke opening

De dag van de opening was in meerdere opzichten een stralende dag. Een heerlijk zonnetje, vrolijke gezichten en lovende woorden. Ons medewerkerskoor trapte af met een

speciaal voor Iona geschreven lied, waarna directeur Franck van den Broeck de aanwezigen verwelkomde. Burgemeester Michiel Uitdehaag verrichtte de openingshandeling. Op speciaal verzoek van onze bewoners had hij én zijn ambtsketting om - zodat hij 'echt de burgemeester was' - én zijn gele schoenen aan. Met hulp van de bewoners onthulde Uitdehaag de nieuwe gevelsteen en opende hij de voordeur. Het cadeau dat de burgemeester namens de gemeente bekendmaakte, werd met luid gejuich ontvangen: een geheel verzorgde barbecue voor alle bewoners en medewerkers.

Na de openingshandeling konden alle aanwezigen via de uitgezette looproute door Iona een kijkje nemen in het nieuwe huis.

Maak kennis met onze nieuwe bewoners

Na de sleuteloverhandiging op 1 februari zijn bewoners en medewerkers aan de slag gegaan met het inrichten en gezellig maken van de appartementen en de gezamenlijke woonkamers. En dat is goed gelukt! Alle bewoners zijn inmiddels gesetteld en blij met hun eigen nieuwe plekje.

Wie wonen er in Iona? Jasper Verwer, Jeroen Vink, Marianne 't Hart, José van der Loo en Hans Galjaard zijn overgekomen uit Maarten, Nadia Polstra verhuist heel binnenkort vanuit huis Michael, Doortje Dijkgraaf uit Brendaan en Sandor Stootman vanuit Avalon. Nieuw in ons midden zijn Remco Goënga, Hannah Boneschanser, Linda Rutten en Johanna van der Kleij. Wij stellen ze kort aan u voor.

Huis
Iona

Linda: 'Fijn om terug te zijn op Texel'

Linda Rutten (29) zit met een brede lach aan tafel. Zij heeft haar draai al helemaal gevonden in Iona. Haar appartement op de eerste verdieping is gezellig ingericht en al bij de opening mocht iedereen die dat wilde haar nieuwe huisje bekijken. 'Ik ben geboren en opgegroeid op Texel. Als jong kind ging ik in Bergen naar de metylschool en woonde ik in de Blauwe Reiger. Daarna heb ik een zelfstandig gewoond in Wijk aan Zee via Heliomare. Dat vond ik best zwaar, want ik moest veel zelf doen. Soms was ik zo moe, dat ik niet kon werken en best veel alleen thuis zat. Hier hoeft ik zelf geen boodschappen te doen en kan ik aangeven waar ik hulp bij nodig heb.' Linda werkt bij vijf dagen per week in de textiel-werkplaats en vindt het werk dat ze doen heel erg leuk. 'Ik maak zijden sjaals, kaarsen, doe borduurwerk en maak breiwerken die verkocht worden in de winkel.' Het contact met de andere bewoners vindt zij prettig. 'Het is heel gezellig hier! We drinken

gezamenlijk koffie en ik eet ook met de groep. Verder vind ik het heel leuk dat ik dicht bij mijn familie zit. Die kunnen nu vaker langskomen.' Lachend: 'Als ik tenminste tijd voor ze heb hoor, want ik heb hier een drukke agenda!'

Hannah houdt alles goed in de gaten

Toen de zorginstelling waar Hannah Boneschanser woonde in Amsterdam sloot vanwege een tekort aan bewoners gingen haar ouders op zoek naar een andere geschikte plek voor Hannah. Het liefst in de omgeving van de hoofdstad, zodat zij dicht bij hun dochter zouden kunnen blijven. Toch viel de keuze op het Maartenhuis. Vanwege het kleinschalige karakter en de grote betrokkenheid van de medewerkers bij de bewoners. In Iona raakt de 29-jarige Hannah al aardig gewend. Ze houdt van gezelligheid en volgt nieuwsgierig en aandachtig wat er om haar heen gebeurt. In Avonturijn houdt Hannah zich bezig met het

vilten van wol, waarbij ze fijn samenwerkt met medewerkster Ellen Douma.

Johanna terug op het oude nest

Als kind verbleef Johanna van der Kleij (56) geruime tijd op het Maartenhuis. Dat stond van 1964 tot halverwege de jaren zeventig onder leiding van Lies van Rijsselberghe. Het was een opvangplek voor met name kinderen met een beperking. Ze werd geboren in Rotterdam en woonde de afgelopen jaren zelfstandig in Gorinchem. Doordat ze daar niet echt op haar plek zat, wilde Johanna graag verhuizen. De mogelijkheden die Iona biedt, gecombineerd met de fijne jeugdherinneringen van Johanna aan Texel, bepaalden uiteindelijk haar keuze. Johanna hecht erg aan haar privacy en is blij met haar appartement. 'Alleen vind ik het wel jammer dat het geen losstaande woning is', vertelt zij. Daarnaast hoopt zij op Texel een leuke vriendenkring te kunnen opbouwen. Johanna werkt drie dagen per week in De Windroos en twee dagen maakt zij mozaïeken. Vooral het werk in De Windroos, waar ze veel in de keuken te vinden is, vindt ze erg leuk. Ook worden haar groene vingers en plantenkennis straks ingezet bij de minikassen die bij de theeschenkerij worden gemaakt.

Lekkerbek Remco houdt van gezelligheid

Een andere oud-TeXelaar die terugkeerde naar zijn geboorte-eiland is Remco Goënga (46). Zijn ouders en broer wonen op Texel en vinden het fijn Remco weer in de buurt te hebben. Hij verhuisde vanuit Esdégé-Reigersdaal in Heerhugowaard naar Iona. Remco houdt van lekker eten en is ondanks zijn fysieke beperkingen heel goed in staat te laten weten wat hij graag eet en wat niet. Hij houdt van gezelligheid en zit graag in de gezamenlijke woonkamer. Met Jeroen, die in het appartement tegenover hem woont, luistert Remco regelmatig naar muziek, waarbij ze elkaar graag laten kennismaken met hun favoriete nummers. Overdag is Remco actief in Avonturijn.

Samen aan de koffietafel

V.l.n.r. Hans, Marianne, Doortje, Kamara, José, Kees en Linda

Nu de hectiek van de inrichting en verhuizing achter de rug is kunnen de nieuwe bewoners wennen aan hun nieuwe woonplek. Voor de meesten van hen is dat onverwacht snel gegaan. 'Het is heel mooi om te zien hoe de groep in zo'n korte tijd is verworven tot een eenheid. Iedereen heeft een plekje en wordt geaccepteerd. We hebben geen taakverdeling gemaakt en toch gebeurt alles dat gedaan moet worden. Het gaat heel organisch', vertelt medewerker Hans Oosterhaven. Met echtgenote José, die eveneens werkt in Iona, verhuisde hij vanuit huis Maarten naar Iona en is ook hier huisverantwoordelijke. 'We hebben geen vaste indeling voor de twee woonkamers. Ook dat is een

organisch proces. In de ene woonkamer zoeken bewoners elkaar op die van wat meer rust houden, in de andere huiskamer is het wat hectischer en is de dynamiek anders.'

Koffietijd. Aangeschoven is Doortje Dijkgraaf (53). 'Ik heb tien jaar in Brendaan gewoond en wilde heel graag naar Iona. Nu heb ik een eigen badkamer en balkon en alles in mijn appartement is nieuw. Dat vind ik heel fijn.' Ook het feit dat zij veel nieuwe mensen om zich heen heeft, vindt Doortje leuk. 'Ik vind hier gelijkgestemden. Mensen die net als ik houden van kunst en graag kunstzinnig en artistiek bezig zijn. We inspireren elkaar en hebben leuke gesprekken.' Momenteel werkt zij aan een nieuwe expositie, geïnspi-

reerd op de Tao uit de Oosterse filosofie. In Iona zoekt Doortje graag het gezelschap van de anderen op. 'Ik vind het leuk om gezamenlijk te lunchen of koffie te drinken. Eerder bleef ik liever op mijn kamer, maar in Iona voel ik mij veilig en beschermd in de groep.'

Een van de *soulmates* van Doortje is Marianne 't Hart (66). Zij verhuisde vanuit Maarten naar Iona en is dik

tevreden met haar nieuwe woning. 'Elke ochtend geniet ik weer van mijn mooie appartement met terras. Het is zo lekker licht en ruim. En ik heb leuke contacten met de andere bewoners. Met Sandor en Doortje deel ik veel dezelfde interesses. Ook de andere bewoners vind ik heel leuk. Met sommigen kun je niet praten, maar wél oogcontact hebben. Het zijn allemaal leuke, lieve mensen en ik vind het heel gezellig om ze erbij te hebben.' Dat er nu twaalf mensen in huis zijn, vindt

Marianne geen probleem. 'Ik vind wel dat het erg druk is voor de begeleiding met vier rolstoelers die met alles geholpen moeten worden. Ze moeten veel werk verzetten met een klein groepje.'

Een andere oud-bewoner van Maarten die nu in Iona zijn plek heeft, is Hans Galjaard. Hij is een van de bewoners die het langst op het Maartenhuis woont. Met een stralende lach vertelt hij dat Iona prachtig is geworden. 'Helemaal aangepast en geen drempels meer zoals in Maarten. Voor mij is de verandering heel groot. Voorheen moest ik altijd eerst mijn jas aantrekken omdat ik buiten langs naar mijn kamer moest. Nu hoeft dat niet meer!'

De gevelsteen

Beeldend kunstenaar Frederique Groustra uit Alkmaar maakte de gevelsteen. Zij bracht een aantal belangrijke elementen van het Maartenhuis in het algemeen en Iona in het bijzonder samen in een mooi ontwerp dat treffend symboliseert waar wij voor staan. 'Bij mijn bezoek aan het Maartenhuis werd ik getroffen door het warme enthousiasme waarmee de bewoners hier leven en werken.

Het viel mij op dat alle gebouwen op het terrein in een spiraal rond de ontmoetingszaal Artaban staan. Deze spiraal – die ook symbool staat voor de ontwik-

kelingsweg die eenieder gaat – eindigt in mijn ontwerp in het hart van de vrouw. Zij verbeeldt het eiland.

De bloemen en vlinders in het haar verwijzen naar de bijzondere groeikrachten van het eiland Iona. De vrouw kijkt naar binnen, naar haar hart, en wijst naar buiten, naar de zon, en verbindt zo het innerlijke en uiterlijke licht.

Op de achtergrond komen verschillende vlakken samen. Die symboliseren de verschillende invalshoeken. De lijnen wijzen naar het hart.'

Beloverend Iona

Ons huis is vernoemd naar het eiland Iona, dat ligt voor de westkust van Schotland. Het is vijf kilometer lang en twee kilometer breed en er wonen zo'n 175 mensen. De Ierse heilige Columba stichtte er in 565 een klooster dat grote invloed had op de noordelijke streken van Europa. Vermoedelijk werd Iona echter al vanaf 2500 voor Christus bewoond. Ooit werd het 'Eiland van de Druïden' genoemd. Algemeen wordt aangenomen dat het al vroeg in een geschiedenis een plek was met een spirituele kracht. In 1938 stichtte dominee George MacLeod er de Iona Community, een oecumenische gemeenschap 'die tot doel heeft het gemeenschappelijke leven te herbouwen, gebaseerd op een geïntegreerd begrip van spiritualiteit.'

Nog steeds is Iona een eiland met een grote aantrekkingskracht. Duizenden pelgrims, toeristen en kunstenaars gaan er heen om de sacrale sfeer te ondergaan, de historie te beleven en het bijzondere licht van de zee en de hemel te ervaren.

Op een mooie plek in de hal hangt een prachtig schilderij van het eiland Iona, speciaal gemaakt voor ons huis en ons aangeboden door het bouwteam. Het is gemaakt door de Texelse kunstenaar Niek Welboren, die er de bijzondere eilandgeschiedenis en de verbinding met het heden in heeft uitgedrukt. Hij bezocht het Schotse eiland meerdere keren en verwerkte zijn indrukken in dit imposante werk.

Wat gebeurt er met huis Maarten?

De bewoners van huis Maarten Hans, Jasper, Marianne, José en Jeroen zijn verhuisd naar Iona. Hun oude huis, dat stamt uit 1953, voldoet niet meer aan de eisen van deze tijd. De ruimtes zijn te klein en de voorzieningen verouderd. Het pand krijgt geen andere bestemming. 'Maarten gaat met pensioen', aldus Franck. In de komende jaren zal het huis worden afgebroken. Of en wat er eventueel op die plek terugkomt, is nog niet bekend. Vooralsnog zijn daar geen plannen voor.

Wat zijn we verwend!

Het was fijn om te zien hoeveel mensen bij de officiële opening aanwezig waren. Eens te meer bleek dat velen het Maartenhuis een warm hart toedragen en heel betrokken zijn bij het wel en wee van onze bewoners. Blij verrast waren wij ook door het grote aantal geschenken dat wij overhandigd kregen. Wij willen alle gulle gevers hartelijk danken. Alle cadeaus hebben inmiddels een plekje gekregen en voor de giften zullen wij in overleg met bewoners en medewerkers beslist een passende bestemming vinden.

Wat wij zoal kregen:

Gemeente Texel: barbecue voor de bewoners

Gezamenlijke bouwers: schilderij van Niek Welboren

Niek Welboren: Groene steen van strand van Iona

Stichting Samen Eén: cheque €500,-

Vriendenstichting: cheque €5.000,-

Familieraad: notenboom

Palmpasen, stille week en Pasen

Op **Aswoensdag**, 1 maart, begon de vastentijd tot Pasen. In het verleden was het hier gebruikelijk om minder te eten. Geen koekjes en toetjes te nemen, maar een boterham met tevredenheid (geen beleg). Tegenwoordig laten we iedereen zelf kiezen; de een wil meer sporten, de ander beter de kamer opruimen of minder tv kijken. Als je iets zes weken volhoudt, komt het in het gewoontepatroon (etherlichaam) en wordt het daarna makkelijker om vast te houden.

Palmpasen is de zondag voor de stille of heilige week. Met Palmpasen hebben we gezamenlijk in Artaban geluisterd naar de Bijbeltekst van die dag. Vervolgens hebben we vier potten gevuld met aarde en daar Paastakken in geplant. De aarde werd daarna bezaaid met tuinkers, die met Pasen op de boterham werd gegeten.

Elke werkdag van de stille week hebben we het Bijbelverhaal van die dag gehoord in de dagopening, voorgelezen door een van onze bewoners. Daarna de liederen *De heilige week* en *Choral*.

Op **Witte donderdag** verzorgde ons medewerkerskoor Sinnin de dagopening, waarna de Bijbeltekst van die dag werd voorgelezen, gevolgd door samenzang. Na de werkdag kwamen bewoners en medewerkers samen voor het apostelspel. Twaalf bewoners vertolkten de apostelen en lazen ieder de bijbehorende tekst voor, begeleid door Sinnin. Elk huis had een stille maaltijd, met vlechtbroden, matses, druiven en divers wit beleg zoals kaasjes, honing, pasta etc. en witte en rode druiven-

sap. Tijdens de maaltijd was iedereen stil en in het wit gekleed.

Goede vrijdag werden we in de ochtendopening getraakteerd op muziek met klankstaven en ijzer door diverse deelnemers onder leiding van Christa Bos. 's Middags werd in de vlindertuin de Bijbeltekst van de kruisiging van Jezus voorgelezen, gevolgd door een moment van stilte en bezinning. 's Avonds hadden we de graflegging. Het schilderij *De Graflegging* van Rafael werd getoond op het scherm, terwijl teksten van Wilhem Rath werden voorgelezen.

Rath (1897-1973) werd door dit schilderij van Rafael geïnspireerd tot een dichtertelijke vertolking van de relaties die de uitgebeelde personages hadden met de gestorven Christus Jezus.

Zaterdag werden de huizen Paasklaar gemaakt. De Paastakken werden opgehaald uit Artaban en versierd met eieren.

Paaszondag hadden alle huizen een eigen Paasontbijt. Om 11.00 uur kwamen we samen in Artaban waar een verhaal werd gelezen over de vierde koning Artaban. Daarna startte de zoektocht naar de verstopte chocolade-eieren en het gouden ei. Dit goudgekleurde gekiemde kippen-ei wordt traditioneel begraven op een plek die energie nodig heeft. Dit keer was dat bij huis Maarten, dat na zoveel jaren van trouwe dienst nu leegstaat. Al onze intenties hebben we via gedachten aan het ei meegegeven voordat het werd begraven. Aansluitend was er gezamenlijk koffie met chocolade-eieren en cake in huis Iona.

Tweede Paasdag hadden we het *Thueringer Paasspel*, gespeeld door spelers uit de Utrechtse Heuvelrug. Dit uit 1391 daterende spel is bekend door zijn volledigheid en duurt anderhalf uur. Ongeveer de helft bestaat uit solo- en koorzang. Waar het verhaal van de Mattheus Passion van Bach eindigt, begint het Thueringer Paasspel.

Antroposofische scholing medewerkers

Medewerkers van het Maartenhuis, Novalishoeve en vrije school Stella Maris nemen deel aan een opleiding op Texel voor werkers in de zorg en het onderwijs vanuit de antroposofie. Het Maartenhuis had de wens voor een dergelijke opleiding neergelegd bij de Texelse afdeling van de Antroposofische Vereniging in Nederland. Die nam de handschoen op om een antroposofische scholing op het eiland op te starten. Vaak worden dergelijke opleidingen op grote reisafstand van Texel gegeven en is het daardoor lastig deze te volgen vanaf het eiland. De drie Texelse organisaties, die alle werken vanuit de antroposofie, hebben een gerichte opleiding laten ontwikkelen

waarin leerinhouden en vaardigheden zijn geïnspireerd door de antroposofische visie op mens en samenleving.

Elf medewerkers van het Maartenhuis die nog geen antroposofische (voor)opleiding hebben, nemen hieraan deel. De 2-jarige opleiding bestaat in totaal uit acht studiedagen, vier in het eerste jaar en vier in het tweede jaar. De lesdagen zijn beurtelings in een van de deelnemende instanties.

In het eerste jaar wordt vooral de nadruk gelegd op de basale antroposofische begrippen, verbonden met de praktijk. In het tweede jaar staat

het persoonlijk onderzoek in relatie tot de eigen werkpraktijk centraal en draait het om de praktische vertaling en verdieping van de leerstof uit het eerste jaar.

De studenten werken alleen en in kleine groepen aan onderzoeksvragen. Het eigen onderzoek moet worden vastgelegd in een portfolio dat door de docenten wordt beoordeeld en gepresenteerd moet worden aan de medestudenten. Verder loopt iedere deelnemer ten minste twee dagen per jaar stage in een ander instituut. Inmiddels zijn de eerste twee studiedagen achter de rug. De deelnemers zijn enthousiast over de lesinhoud en -opzet.

Eigen jobcoaches Maartenhuis

Werkleiders Kees Goedegebure en Ellen Douma zijn bij Elan Training in Tilburg gestart met de opleiding tot jobcoach. Ze begeleiden cliënten die via het Maartenhuis een externe werkplek hebben bij een ander bedrijf of organisatie. Voor de cliënten is dit vaak een deeltijd werkplek, naast hun dagbesteding op het Maartenhuis. Clazien Conijn, leidinggevende van de dagbesteding, is enthousiast over het aanstellen van jobcoaches binnen het Maartenhuis. 'Door het begeleid werken in andere bedrijven te versterken, kunnen wij ons aanbod verruimen en ook naar de toekomst toe meer (nieuwe) cliënten van dienst zijn', vertelt Clazien.

De jobcoaches helpen de deelnemers bij hun persoonlijke ontwikkeling. 'De cliënt wordt op de werkvloer begeleid door iemand van het bedrijf. De jobcoach biedt ondersteuning aan de begeleider binnen het bedrijf en aan de cliënt. Gezamenlijk wordt bekeken wat de cliënt voor het bedrijf kan betekenen en andersom. Ook bespreekt de jobcoach de verdere ontwikkelingsmogelijkheden van de cliënt binnen dat bedrijf.'

Volgens Clazien kijkt het Maartenhuis met het aanstellen van eigen jobcoaches nadrukkelijk naar de toekomst.

'We willen graag investeren in een nog betere begeleiding van onze cliënten. Om ze te helpen vooral dat werk te doen dat ze leuk vinden en dat bij ze past.' Momenteel hebben negen mensen via het Maartenhuis een begeleide werkplek elders.

Samenwerking met Staatsbosbeheer

Het Maartenhuis onderzoekt of de samenwerking met Staatsbosbeheer kan worden uitgebreid. Tijdens een recent overleg met deze organisatie is de intentie uitgesproken om waar dat mogelijk is elkaar te vinden in gezamenlijke projecten die een directe samenhang hebben met de omliggende natuur.

De rol van Staatsbosbeheer (SBB) is in de afgelopen jaren veranderd. SBB profileert zich steeds meer als een actieve partner die graag samenwerkt met onder andere zorginstellingen in speciale projecten met een maatschappelijk doel.

Op Texel is boswachter Edwin van Egmond de drijvende kracht achter de lokale samenwerkingen. 'Al geruime tijd werken we op Texel samen met Novalishoeve. Die ontbossen stukken duingebied en maken in opdracht bankjes die in onze gebieden worden geplaatst. Samen met directie en medewerkers van het Maartenhuis willen we soortgelijke initiatieven ontwikkelen, met projecten die passen bij deze groep bewoners en de cliënten van de dagbesteding. Daarbij kun je bijvoorbeeld denken aan opruimacties in het bos tegenover het

Maartenhuis of dat wij hout leveren waarvan in de werkplaats weer leuke dingen gemaakt kunnen worden. Dat gaan we in de komende tijd verder uitwerken.'

Natuurpad Alloo verlegd

Het natuurpad Alloo, dat ook geschikt is voor mensen in een rolstoel, blinden en slechtzienden, wordt aangepast. Door de bouw van Iona loopt het pad - dat over ons terrein richting Ecomare gaat - nu wel erg dicht langs het nieuwe huis. Daarom wordt de route in overleg met Staatsbosbeheer en de gemeente binnenkort aangepast. Eerder dit jaar werd het deel tussen het Pelikaanbos en het Maartenhuis flink opgeknapt. Leden van Rotary Alkmaar hielpen Staatsbosbeheer op 18 maart jl. met het verwijderen van gras dat over het pad groeide, waardoor dit minder goed toegankelijk

was voor rolstoelen. Na een dagje buffelen werden flink wat kruiwagens met gras afgevoerd. Dit wordt weer elders gebruikt om gaten in onverharde wandelpaden op te vullen.

Grondaankoop van Staatsbosbeheer

Onlangs hebben wij enkele hectares grond van ons terrein, die we in erfpacht hadden van Staatsbosbeheer, kunnen aankopen. Van de tien hectares die ons terrein telt, hebben we er nu acht in eigendom. De resterende twee worden gepacht. De grondaankoop levert niet alleen een kostenbesparing op - de canon voor erfpacht zal alleen maar stijgen - maar geeft ook meer zekerheid over de kosten op de langere termijn. Bovendien hebben wij als eigenaar meer zeggenschap en vrijheid bij het gebruik van de grond.

Bijzondere projecten

Wolwaeren: bijzondere samenwerking met ontwerper Roland Pieter Smit

Inmiddels is het zo'n zeven jaar geleden dat Roland Pieter Smit bij ons binnenstapte met de vraag of hij zijn afstudeerproject van de Design Academy Eindhoven bij ons mocht doen. Hij wilde Texelse schapenwol, door de eeuwen heen steeds meer verworpen tot een bijproduct dat meer kost dan het oplevert, zijn waarde teruggeven door er dekens van te maken, die de transformatie laten zien van wol tot garen.

Een belangrijk onderdeel in het werk van Roland is het menselijk welbevinden. Hij stelt wensen en behoeftes centraal en wil producten ontwerpen waar mensen zich prettig bij voelen en die steun en kracht bieden. In het project Wolwaeren, waarin zeven verschillende dekens zijn gemaakt van verschillend garen, kwamen al die elementen samen.

Bij zijn zoektocht naar grondstoffen en lokale ambachtstechnieken kwam Roland bij het Maartenhuis terecht. Wij waren enthousiast over het

project en wilden graag met hem samenwerken. Om elkaar te leren kennen, hebben we eerst samen met Roland een tas geweven van oude stoffen. Vervolgens nam hij zijn zelf ontworpen weefgetouwen mee. Imposante houten weeframen van een paar meter hoog, waarmee hij samen met de deelnemers van de textielwerkplaats aan het werk ging. Met garen van verschillende diktes hebben we zeven dekens gemaakt. Minimaal een dag per week werkte Roland op het Maartenhuis samen met de deelnemers aan een van de dekens.

Roland ontwikkelde een garenkaart afgestemd op de beperkingen van de deelnemers, zodat zij hun eigen talenten zo goed mogelijk konden inzetten. Roland: 'Zo bleek bijvoorbeeld dat deelnemers met het Syndroom van Down graag werken met dikke draden en autisten heel verfijnd werken en goed zijn met dunne draden.'

Het project was zeer succesvol. Roland studeerde er cum laude mee af en won inmiddels al diverse prijzen met Wolwaeren. Zo sleepte hij de Social Design Talent Award in de wacht en regelmatig worden de kleden geëxposeerd door heel Europa. Ook toonaangevende woonbladen en designmagazines als Elle Living, VT Wonen en Metropolis Magazine New York besteedden aandacht aan Wolwaeren.

Nog steeds maken wij samen met Roland kleden. Helaas kan hij niet meer wekelijks naar het Maartenhuis komen, maar contact is er regelmatig. Heel binnenkort krijgen we een nieuw door Roland Smit ontworpen weefgetouw. Daarmee wordt het voor onze deelnemers mogelijk om alleen te weven en is het niet langer noodzakelijk om er met twee mensen op te werken.

Wilt u meer weten over Roland Pieter Smit? Neem dan eens een kijkje op zijn website ro-smit.com

Organische overgang terras en tuinen De Windroos

Momenteel wordt hard gewerkt aan het verfraaien van het terras en de tuinen naast theeschenkerij De Windroos. Het terras is deels verlegd en er naast is een nieuwe kruidentuin aangelegd. Verder komt er nog een 'hoge berg' met uitzichtpunt en wordt ook de overgang naar de boerderij organischer. 'We willen De Windroos graag meer een onderdeel van het geheel maken', vertelt werkleider Jan Gremmen.

In de praktijk gebeurde het nogal eens dat fietsers hun rijwiel vanwege ruimtegebrek niet bij de Windroos konden parkeren en ervoor kozen die elders op het terrein neer te zetten. Dat leverde bij verschillende werkplaatsen overlast op. 'De omvang van het terras is niet veranderd, maar de vorm wel', vertelt Jan. 'Van een lang terras is het nu een

breed terras geworden, dat aan de voorkant wordt begrensd door een lage houten afscherming.. Daarvoor hebben we flink wat fietsenstallingen gemaakt en kun je nu ook je elektrische fiets opladen.' Aan de zijkant wordt het verbrede terras nu omzoomd door een nieuw aangelegd kruidentuintje. De uitgespitte graszoden zijn verwerkt in een verhoging waarop een uitkijkpunt komt. 'Van daar kun je mooi over de

moestuin kijken. Ernaast komt nog een hekje met een speelveldje voor kleine kinderen. Daar kunnen ze ook de boerderijvarkens aaien.'

Bijzonder is dat alle werkzaamheden worden bekostigd uit eigen middelen van De Windroos. 'We betalen de materialen uit de fooienpot en uit de opbrengsten van de kerstmarkt.' Jan hoopt dat de werkzaamheden voor de zomer zijn afgerond.

Vrienden van het Maartenhuis

Het overgrote deel van de budgetten binnen het Maartenhuis wordt natuurlijk besteed aan zorg voor de bewoners. Daardoor is er beperkt budget voor leuke extra's. De stichting Vrienden van het Maartenhuis springt regelmatig bij met een financiële bijdrage voor activiteiten of spullen waar anders geen geld voor is.

Eind vorig jaar vroeg het stichtingsbestuur verschillende medewerkers

wat zij in 2017 graag zouden willen voor hun huis of groep. Dat leverde enthousiaste reacties op. Zowel voor Brendaan, als Michael, Avalon en Iona stelde de stichting vijfhonderd euro beschikbaar voor een uitgave waaraan iedereen in huis iets zou hebben.

Brendaan koos voor een bezoek aan het Rijksmuseum in Amsterdam met aansluitend een etentje. In Avalon is een tablet aangeschaft

voor algemeen gebruik en in Michael is gekozen voor een mooie hanglamp in de hal. Die is in bestelling. In Iona wordt nog nagedacht over de besteding van deze gift.

Donateur worden
Wilt u het Maartenhuis ondersteunen?
Word dan ook Vriend! Uw bijdrage is meer dan welkom.
Informatie over het donateurschap vindt u op www.maartenhuis.nl.

Broodplankjes

Een klein jaar geleden schonk Texelaar Ton Waterman alle machines en handwerktuigen waarmee hij houten broodplankjes met inscriptie maakte aan het Maartenhuis. Vanwege gezondheidsredenen kon Waterman zijn bedrijf niet meer voortzetten, maar hij wilde dit bijzondere ambacht niet verloren laten gaan voor Texel. Werkleider Jan-Joop Moerbeek van de houtwerkplaats heeft de werkzaamheden opgepakt. 'Het is een ingewikkeld werkje dat we steeds beter onder de knie krijgen', aldus Jan-Joop. Vanuit het hele land komen via De Windroos bestellingen binnen

voor nieuwe broodplankjes. 'We hebben het klantenbestand ook van Ton overgenomen en regelmatig willen mensen plankjes bijbestellen.'

Bestellen kan via windroos@maartenhuis.nl. De plankjes kosten € 8,50 per stuk (of € 12,50 incl. verzendkosten).

